

DE VITA ANIMALS

CELÝ SVĚT V JEDNOM BODĚ

Obojživelníci jsou studenokrevní živočichové – to znamená, že si nedokáží udržet stálou tělesnou teplotu. Mezi studenokrevné živočichy patří také hmyz a plazi – často ovlivňují svoji tělesnou teplotu například vyhříváním na slunci. Obojživelníci – tedy žáby a mloci, žijí ve dvou „živlech“ – ve vodě a na souši.

foto: autor

Žáby se rozmnožují vajíčky. Z vajíček se líhnou pulci, kteří nemají nohy, jen dlouhý ocas. Dýchají žábrami. Pulci se postupně proměňují v malé žáby – rostou jim nožičky, zaniká ocásek a vyvíjejí se plíce. Na konci jejich vývoje, už dýchají jen plícemi, musejí se tedy stěhovat na souš.

Nakresli, jak jednotlivé fáze vývoje žáby vypadají:

--	--	--	--

Naše nejnámější žáby jsou: skokan zelený, ropucha obecná a rosnička zelená.

Žáby se živí hmyzem a různými měkkýši. Na zimu se zahrabávají do bahna.

Přečtěte si úryvek z následující pohádky (jejíž autor je pro mě neznámý...) a zkuste se zamyslet, proč doopravdy žáby kvákají

Proč žáby kvákají

V jednom rybníku na kraji vesnice žilo plno žab. Měly se tam dobře a bylo je neustále slyšet, jak si někde krásně zpívají. Každý večer to bylo jak v nějakém krásném pěveckém sboru. Jednoho dne ale vypukl ve vsi oheň. Slaměné střechy chatrčí stály v jednom plameni, k nebi z nich stoupaly černé sloupy dýmu. Když to jedna z žab viděla, skočila do vody a začala naříkat:

„Ach božíčku, to je neštěstí!“

Její sousedka se polekala a povídá:

„Copak se stalo? Co tak naříkáš?“

„Copak nevidíš?“ odpověděla první žába. „Vesnice hoří!“

„Co je nám po tom,“ řekla druhá žába. „Tady uprostřed rybníka jsme přece v bezpečí.“

„To jsme, ale ne nadlouho,“ zaplakala první žába. „Za chvíli sem přiběhnou lidi a začnou do džberů nabírat vodu na hašení. A až začnou tu vodu nabírat, naberou taky nás. A až nás naberou a nalijí tu vodu do ohně, spadneme do ohně i my. A až spadneme do ohně, shoříme a bude po nás. Ach bože božíčku, to je neštěstí!“

„Ach ano, je to tak, je to tak,“ řekla druhá žába a ostatní žáby přizvukovaly:

„Tak tak tak, je to tak! Tak tak, je to tak!“

Za chvíli naříkal celý rybník:

„Tak tak, je to tak! Tak tak, je to tak!“

Od té doby tak naříkají všechny žáby ve všech rybnících světa dodnes i když nehoří.

Dalšími obojživelníky v naší přírodě jsou mloci a čolci.

Většina našich obojživelníků je zákonem chráněna!!!